

மதுரைத் திருத்தல ஆனந்தக்களிப்பு, அம்மாளை, அலங்கார

இலக்கியங்கள்

முனைவர் ந.அரவிந்த்குமார்,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கேபிஆர் கலை அறிவியல் மற்றும் ஆராய்ச்சிக் கல்லூரி,
அரகூர், கோவை – 07.

aravindanbu4321@gmail.com

ORCID ID : 0009-0004-2756-3847

Researcher ID: LFU-4231-2024

Vidwan-ID : 451652

மொழியின் வளர்ச்சிக்குத் துணைசெய்கின்ற இலக்கியங்கள் காலச்சூழலுக்கு ஏற்ப தோன்றுபவையாகும். தமிழ்மொழியில் தோன்றிய இலக்கியங்களும் காலப் பகுப்பின் அடிப்படையிலேயே வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் பிற்காலத்தில் தோன்றிய இலக்கிய வகையாகப் பிரபந்தம் திகழ்கிறது. பிரபந்தம் என்பது சிறிய அளவிலான நூலாகும். பிரபந்தம் என்பது வடச்சொல். இதன் பொருள் நன்கு கட்டப்பட்டது என்பதாகும். செய்யுள், யாப்பு என்பன தமிழில் இப்பொருள் தழுவியனவாகும். பிரபந்தம் என்ற சொல் செம்மையாக ஆக்கப்பட்ட எல்லா இலக்கியங்களையும் குறிக்கும். பிரபந்தம் என்பது அடிவரையறையின்றிப் பல தாளத்தாற்புணர்ப்பது என அடியார்க்குநல்லார் சிலப்பதிகார அரங்கேற்றுக் காதையில் அகநாடகங்களுக்குரிய வகையினை விளக்கும்போது கூறுகின்றார். இங்குப் பிரபந்தம் என்ற சொல் நாடக இலக்கியத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாக அமைகின்றது. வைணவசமயத்தின் உயர்வினை உணர்த்தும் ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்த நாலாயிர திவ்யபிரபந்தம், சைவத்தின் மேன்மையைப் பறைசாற்றும் திருமுறைகளுள் அமைந்த பதினோராந்திருமுறையாகிய பிரபந்தமாலை முதலியன சிறிய நூல்கள் பலவற்றைத் தொகுத்துச் செம்மையாக்கப்பட்டவையாகும்.

பிரபந்த வகை

பிரபந்தங்கள் தொண்ணூற்றாறு வகைப்படும் எனக் கூறும் மரபு உண்டு. பிரபந்த மரபியல் எனும் பாட்டியல் நூலில் தான் முதன்முதலில் பிரபந்தங்கள் தொண்ணூற்றாறு என்ற வரையறைச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“பிள்ளைக் கவிமுதல் புராணம் ஈறாகத்

தொண்ணூற்றாறெனும் தொகையதான

முற்பகரியல்பை முன்னுறப் பாடும்

பிரபந்த மரபியலது பிரபந்த மரபியலே”

(பி.ம.சூ-1)

என்ற சூத்திரமானது உணர்த்துகிறது. இதேகருத்து முத்துவேங்கடசுப்பையரால் இயற்றப்பட்ட பிரபந்த தீபிகை (பிர.மர.சூ.அ-3) எனும் நூலிலும் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. ஆயினும், பிற பாட்டியல் நூல்களில் பிரபந்தங்களின் எண்ணிக்கை குறித்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அவையாவன, பன்னிரு பாட்டியல்(62), வெண்பாப் பாட்டியல்(55), சிதம்பரப்பாட்டியல்(63), இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல்(63), முத்துவீரியம்(90) என்பனவாகும்.

பிற்காலத்தில் பல்வேறு பிரபந்த இலக்கிய வகைகள் தோன்றியதன் பயனாய் பாட்டியல் நூல்கள் கூறுகின்ற எண்ணிக்கையானது மாறிற்று. ச.வே.சுப்பிரமணியன் அவர்கள் தம்முடைய தமிழ் இலக்கிய வகையும் வடிவும் (பக்-294) எனும் நூலில் பிரபந்தங்களின் எண்ணிக்கை 160 எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். நெஞ்சையள்ளும் நாகையந்தாதி எனும் நூலில் நூர்மைதீன் அவர்கள் தற்காலத்தில் 331 சிற்றிலக்கிய வகைகள் உண்டு (நெஞ்.நா.ப-9) என எடுத்துரைக்கிறார். புலவர் இளங்குமரன் அவர்கள் இலக்கிய வகை அகராதி எனும் நூலில் சிற்றிலக்கியங்களின் எண்ணிக்கை குறித்து இயம்புகையில், “இப்பாட்டியல் நூற்களின்படி சிற்றிலக்கிய எண்ணிக்கை ஒருமுகப்படவில்லை என்பதை அறியமுடிகின்றது. தற்காலத்துக் கணக்கீட்டின்படி சிற்றிலக்கியத்தின் வகை 417 என உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது” (இல.வ.அக.ப-8) என்கிறார்.

பிரபந்தங்கள் காலந்தோறும் வளர்ச்சியடைந்து பல வகைப்பாட்டைப் பெற்றாலும் அகப்பொருள், புறப்பொருள், துதிப்பொருள், தத்துவப்பொருள், நீதிப்பொருள் என்ற ஐவகைப் பொருள் பாகுபாட்டிலேயே அமைந்திருக்கின்றன என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பிற்காலப் புலவர்களால் பெரிதும் விரும்பிப் படைக்கப்பட்ட பிரபந்த இலக்கியங்கள் காலத்திற்கேற்ற புதிய வடிவங்களைப் பெற்றுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இறைவன் மீது பாடப்படுகின்ற பிரபந்தங்கள்

அனைத்தும் அறத்தை வலியுறுத்துகிற முறையிலும், இறைவனின் எல்லையற்ற சிறப்பை உணர்த்தும் தன்மையிலும் படைக்கப்பட்டுள்ளன. புதுமை நோக்கில் இலக்கியம் படைக்க முனைந்த பிற்காலப் புலவோர் பலர் தமிழுக்கு அரணமைத்துத் தமிழாய்ந்த மதுரைத்திருத்தலத்தின் மீது பெருவிருப்புடன் ஆனந்தக்களிப்பு, அம்மாணை, அலங்காரம் எனும் வகைப்பாட்டில் அமைந்த பிரபந்த இலக்கியங்களைப் பாடியுள்ளனர். அவ்விலக்கிய நூல்கள் மதுரைத்தலத்தின் சிறப்போடு, அத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் இறைவன் இறைவியின் கருணை மற்றும் பரத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளன எனலாம்.

ஆனந்தக்களிப்பு

இறைவனின் திருவருளால் பெறுகின்ற இன்ப அனுபவத்தைப் பாடுவது ஆனந்தக்களிப்பு என வழங்கப்படுகிறது. திருவாசகம் முதலிய பக்தி நூல்கள் இறை அனுபவத்தின் பேரின்பத்தைப் பாடுகின்றன. தாயுமானவர் ஆனந்தக்களிப்பு என்ற வகையில் தனித்த இலக்கியத்தைப் படைத்துள்ளார். இவ்வானந்தக்களிப்பிற்குரிய இலக்கணத்தைச் சிந்துப்பாவியல்,

“அடிஅரை யடிதொறும் இறுதியில் அமையும்
இயைபுத் தொடையும் எடுப்பும் முடிப்பும்
ஆனந்தக் களிப்பில் அமைதலும் மரபே”

(சிந்.பா.நா-38)

என்ற நூற்பாவில் எடுத்துரைக்கிறது. ஆனந்தக்களிப்பின் ஒவ்வொரு அரையடி இறுதியிலும் இயைபுத் தொடை அமைந்து வருதலும் எடுப்பு முடிப்புகள் அமைந்து வருதலும் மரபாக அமைகிறது.

மதுரை திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் ஆனந்தக்களிப்பு

திருஞானசம்பந்தரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்ட இவ்விலக்கியத்தை மகாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றியுள்ளார். இந்நூலில் திருஞானசம்பந்தர் சிவபாத இருதயருக்கு மகனாகப் பிறந்தது, இறைவியின் ஞானப்பால் உண்டது, பதிகமிசைத்தது, திருக்கோலக்காவில் பொற்றாளம் பெற்றது, திருநெல்வாயில் அறத்துறையில் முத்துச்சிவிகை பெற்றது, பட்டச்சுரத்தில் முத்துப் பந்தல் பெற்றது, திருவாவடுதுறையில் பொற்கிழி பெற்றது, திருவீழி மிழலையில் படிக்க

காசு பெற்றது, தருமபுரத்தில் யாழ்மூரி பாடியது, திருவோத்தூரில் ஆண்பணையைப் பெண்பணை ஆக்கியது, திருமருகலில் பாம்பு தீண்டிய வணிகனின் விடம் தீர்த்தது, திருமயிலையில் பூம்பாவையை உயிர்த்தெழிச் செய்தது, செங்குன்றூரில் குளிர்சுரத்தை நீக்கியது, திருமறைக்காட்டில் திருக்கதவம் மூடப்பாடியது, மதுரையில் கூன் பாண்டியன் வெப்புநோய் தீர்த்தது, அனல்வாதம், புனல்வாதம் புரிந்தது, திருப்பூந்துருத்தியில் திருநாவுக்கரசரைச் சந்தித்து அப்பரே என அழைத்தது, திருப்பெருமண நல்லூரில் திருமணக் கோலத்தில் இறைவனுடன் கலந்தது முதலிய வரலாறுகள் இடம் பெற்றுள்ளன. திருஞானசம்பந்தரின் வரலாற்றை முப்பத்தெட்டுப் பாடல்களில் சுருக்கமாக இந்நூல் எடுத்துரைக்கிறது. வாழ்த்துப் பாடலுடன் நிறைவுறுகின்ற இந்நூலின் எடுப்பு முடிப்புகளாக,

“ஆனந்த மானந்தந் தோழி – திரு
வாளர் சம்பந்த ருள்வினை யாடல்
ஆனந்த மானந்தந் தோழி”

(மது.திரு.ஆன.பா-2808)

என்ற தொடரானது அமைகிறது. திருஞானசம்பந்தரின் மீது மகாவித்வான் கொண்ட பற்றினை இந்நூலில் அமைந்த பாடல்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

அம்மாணை

மகளிர் விளையாட்டுக்களுள் அம்மாணை என்பதும் ஒன்றாகும். மூன்று மகளிர் சேர்ந்து காய்களை வைத்து விளையாடுகின்ற அம்மாணை விளையாட்டைப் பிற்காலப் புலவர்கள் தனித்த இலக்கிய வடிவமாகப் படைத்தனர். பிரபந்தத்திற்கு இலக்கணம் கூறும் தொல்காப்பியம், பாட்டியல் நூல்கள் முதலியவற்றில் அம்மாணைக்குரிய இலக்கணம் ஏதும் சுட்டப்படவில்லை. அம்மாணை குறித்துச் சிலப்பதிகார வஞ்சிக் காண்டத்தின் வாழ்த்துக்காதையில் அமைந்த அம்மாணை வரிகள் தான் முதன்முதலில் சான்று பகர்கின்றன. இதனை,

“வீங்குநீர் உலகு ஆண்ட விண்ணவர் கோன்
ஓங்கு அரணம் காத்த உரவோன் யார் அம்மாணை
ஓங்கு அரணம் காத்த உரவோன் உயர் விசும்பில்
தூங்கு எயில் மூன்று எறிந்த சோழன் காண் அம்மாணை
சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோர் அம்மாணை”

(சில.வஞ்.வாழ்.கா.அடி-13-17)

என்ற அடிகளைக் கொண்டு அறியமுடிகிறது. இவ்வடிகளில் முதல் இரு அடிகளில் ஒரு கேள்வியும், அடுத்த இரு அடிகளில் விடையும், இறுதி அடியில் வாழ்த்தும், இரண்டு, மூன்றாவது அடிகளில் மடக்கும் அமைந்து கலித்தாழிசை யாப்பில் பாடப்பட்டுள்ளன. இதில் மூன்று பெண்கள் உரையாடுவதைப் போன்ற அமைப்பு இடம்பெற்றுள்ளது.

திருவாசகத்தில் அமைந்த திருவம்மாளைப் பதிகம் மன்னனை வாழ்த்தாது இறைவனை வாழ்த்தும் புதிய வகையில் அமைந்துள்ளது. மாணிக்கவாசகர் அம்மாளைப் பதிகத்தைக் கொச்சகக்கலி யாப்பில் பாடியுள்ளார். அம்மானையின் நிலைக்களன்கள் இலக்கியங்களில் காணப்படினும் அதற்கான தனித்த இலக்கணத்தை முதன்முதலில் வரையறுத்துக் கூறிய நூல் தண்டபாணிசுவாமிகளின் அறுவகை இலக்கணம் ஆகும். அம்மாளை என்பது இரண்டு, நான்கு, ஐந்து என்னும் மூன்றடிகளின் ஈற்றிலும் அம்மாளை என்ற சொல்லையே பெற்று வரும். அது ஐந்தடியையுடைய கலிப்பாப் போன்றது. அம்மாளை ஒருவர் ஒரு செய்தியைக் கூற, மற்றொருவர் அதனை மறுத்தல், மூன்றாமவர் இரண்டிற்கும் பொருந்துமாறு பதில் கூறுதல் என்ற முறையில் பாடப்படுவதாகும். இதனை,

“இரண்டு நாலுஐந்து எனும் அடி ஈற்றில்
தன்பெயர் குலவத் தக்கஅம் மாளை
ஐந்தடிக் கலிப்பாப் போலும் அதனிடே
சொல்லலும் மறுத்தலும் விடையும் தானே
கூறினார் பற்பலர் குவலயத் திடத்தே”

(அறு.இல.சூ-428)

என்ற சூத்திரத்தால் அறியமுடிகிறது.

மதுரைச் சொக்கநாதர் திருவிளையாடலம்மாளை

இந்நூல் மதுரையில் சோமசுந்தரக்கடவுள் நிகழ்த்திய அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களைச் சுருக்கமாக எடுத்துரைக்கிறது. இந்நூலைத் திருநெல்வேலி நாக லிங்கப்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றியுள்ளார். இவ்வம்மாளை முதன்முதலில் 1838 ஆம் ஆண்டு திருத்தணிகைச் சரவணப்பெருமானையரால் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாம் பதிப்பு 1922 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்துக் கொக்குவில் சோதிடப்பிரகாச இயந்திரசாலையில் சே.வெ.ஜம்புலிங்கம்பிள்ளையால் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காப்புச்செய்யுளுடன் தொடங்குகிற இந்நூல் அறுபத்தைந்து பாடல்களைக் கொண்

டுள்ளது. பரஞ்சோதிமுனிவரின் திருவிளையாடற்புராணத்தை அடியொற்றி இவ்வாம் மாணை பாடப்பட்டுள்ளது. நூலிலமைந்த ஒவ்வொரு பாடலும் சிலேடை அமைப்பில் இருபொருள் தருவதாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலுக்குத் தண்டிகைக் கனகசபாபதிப் பிள்ளை அரும்பதவுரையொன்றை எழுதியுள்ளார். இறைவனின் அருளாடல் சிறப்பை எடுத்தோதும் இவ்விலக்கியம் அம்மாணை அமைப்பில் தோன்றிய நூல்களுள் முதன்மையானதாகக் கருதப்படுகிறது.

சொக்கர் அலங்காரம்

செய்யுளின் அழகையும் நயத்தையும் அழகுபடுத்திக் கூறுவது அலங்காரம் ஆகும். அலங்காரம் என்பது அணி, வனப்பு, சங்கீத உறுப்பு என்ற பொருளைத் தருகிறது. தமிழில் அலங்காரம் என்ற பெயரில் தோன்றிய தண்டியலங்காரம், மாறனலங்காரம் முதலிய நூல்கள் அணியிலக்கணம் பற்றி எடுத்துரைக்கின்றன. பிற்காலத்தில் அருணகிரிநாதர் பாடிய கந்தர் அலங்காரம் எனும் நூல் முருகனின் அருட்சிறப்பை எடுத்துரைக்கும் நூலாகத் திகழ்கிறது. மதுரையில் வீற்றிருக்கின்ற சோமசுந்தரக்கடவுளின் மீது சிறுமணலூர் முனுசாமிமுதலியார் பாடிய சொக்கர் அலங்காரம் எனும் நூல் தெம்மாங்கு அமைப்பில் அமைந்துள்ளது.

நாட்டார் வழக்காற்றில் தோன்றிய தெம்மாங்கு என்பது உரையாடல் அமைப்பில் பாடப்படுவதாகும். இந்நூலும் கணவன் மனைவியிடையே நிகழும் உரையாடல் போல் அமைந்திருக்கிறது. நூலின் தொடக்கத்தில் கடவுள் வணக்கப் பாடல் ஒன்று அமைந்துள்ளது. அதைத்தொடர்ந்து கணவனின் உரையாடல் உள்ளது. மதுரைக்குச் சென்று சோமசுந்தரை வணங்க வேண்டுமெனக் கணவன் தன் மனைவியிடம் கூறி அவளையும் உடனழைத்துக் கொண்டு சென்னையிலிருந்து புகைவண்டி மூலம் மதுரைக்கு வருகிறான்.

மதுரைக்கு வரும் வழியில் உள்ள ஊர்களை எல்லாம் வரிசையாகச் சொல்லி வருகிறான். மதுரையின் பெருமையைக் கூறும்போது அயனும் அரியும் வந்து வணங்குகின்ற சோமசுந்தரைக் காண உத்தமர் கோடி வருவர். அவர்களின் பாதத்தைத் தீண்டிப் பாவத்தைப் போக்கிக் கொள்வோம் (சொக்.அல.பா-1) எனக் கூறுகிறான். கணவனின் உரை யாடலைக் கேட்ட மனைவி சோமசுந்தரக்கடவுளின் சிறப்புகளை எல்லாம் ஏசு கின்றாள். இறைவனின் திருவிளையாடல், தொன்மங்கள் முதலியவை அப்பகுதியில் இடம்பெறுகிறது. மனைவியின் அவ்வேசற் கூற்றுக்குக்

கணவன் கூறும் பதில்கள் இறைவனின் சிறப்பையும், தத்துவத்தையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது.

திருவாசகத்தில் மாணிக்கவாசகர் அமைத்த திருச்சாழல் பதிகத்தைப் போல இந்நூல் அமைந்திருக்கிறது. இந்நூல் முழுதும் பேச்சு வழக்கிலும், ஆங்கிலச் சொற்கள் பயின்று வருவதாகவும் உள்ளது. சொக்கர் அலங்காரம் எனும் சுவைமிகுந்த இவ்விலக்கியத்தை 1898ஆம் ஆண்டு இரத்தினவேலு முதலியார் அவர்கள் வாணீ விலாச அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பித்துள்ளார். இறைவன் மீது பாடப்பட்ட இவ்வலங்கார நூல் போலவே மீனாட்சியம்மை மீதும் திருச்சி அ.இராமலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள் மதுரை அங்கயற்கண்ணம்மை அலங்காரம் என்ற நூலை இயற்றியுள்ளார். அந்நூல் தற்காலத்தில் கிடைப்பதற்கரிய நூலாக இருக்கிறது.

நிறைவுரை

மானுடச் சமூகத்தின் வாழ்வியலானது செப்பமுற அமைவதற்கு உறுதுணையாக இருப்பவை இலக்கியங்களாகும். அவ்விலக்கியங்கள் காலச்சூழலுக்கு ஏற்ற வகையில் புலவர்களால் படைக்கப்படும் தன்மை கொண்டவையாகத் திகழ்கின்றன. புலவோர் தம் வாழ்வில் கண்டுணர்ந்த அனுபவத்தின் மீது கற்பனையைப் புகுத்திச் சூழலுக்கேற்ற புதுமைகளுடன் நூல்களைப் பாடுகின்றனர். நூல்களில் அமையப்பெறும் கருத்துகள் புதியனவாக இருப்பினும், அதன் வடிவமும் இலக்கண வரையறையும் முன்னோர் வகுத்த மரபினோடு தொடர்புடையதாக அமையப்பெற்றுள்ளது. நூல் பாட ஏதுவான இலக்கிய வகையாகப் பிரபந்தங்கள் திகழ்வதால் புலவோர் தம் எண்ணத்திற்கு உரமளிக்கப் பல பிரபந்த நூல்களைப் பாடினர்.

பிரபந்த இலக்கியங்கள் பல செவ்வியல் மற்றும் பக்தி நூல்களில் பொதிந்துள்ள கூறுகள் சிலவற்றை முதன்மையாகக் கொண்டு பாடப்பட்டன. அம்முறையில் தோன்றிய இலக்கிய வகைகளாக ஆனந்தக்களிப்பு, அம்மாணை, அலங்காரம் முதலியவை விளங்குகின்றன. ஆனந்தக்களிப்பு இறைவனின் திருவருளால் பெற்ற பேரின்ப அனுபவத்தைப் பாடும் இலக்கிய வகையாகும். மகாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பாடிய மதுரை திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் ஆனந்தக்களிப்பு எனும் திருஞானசம்பந்தரின் வரலாற்றைச் சுருக்கமாக எடுத்தியம்பும்

நூலாக விளங்குகிறது. இதில் இறைவனின் அருளால் சம்பந்தர் நிகழ்த்திய அருளாடல்கள் பலவும் இடம்பெற்றுள்ளன.

மகளிர் விளையாட்டாகிய அம்மாளை என்பது ஒருவர் ஒரு செய்தியைக் கூற, மற்றொருவர் அதை மறுத்துரைக்க, இருவருக்கும் பொதுவான மூன்றாமவர் அச்செய்திக்கு பொருந்துமாறு பதில் உரைப்பதாகும். இவ்வம்மாளை அமைப்பில் அமைந்த நூலாக மதுரைச் சொக்கநாதர் திருவிளையாடலம்மாளை திகழ்கிறது. இந்நூல் பரஞ்சோதி முனிவர் பாடிய திருவிளையாடற்புராணத்தை அடியொற்றிய அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களைச் சுருக்கமாக எடுத்துரைக்கிறது. அலங்காரமாவது செய்யுளின் அழகுநலத்தை உயர்வுபடுத்திக் கூறுவதாகும். இவ்வலங்கார அமைப்பில் அமைந்த சொக்கர் அலங்காரம் எனும் நூல் நாட்டார் வழக்காற்றில் உள்ள தெம்மாங்கு அமைப்பில் அமைந்ததாகும். மீனாட்சியம்மை மீதும் மதுரை அங்கயற்கண்ணம்மை அலங்காரம் எனும் நூல் பாடப்பெற்றுள்ளது. இருப்பினும், அந்நூல் தற்காலத்தில் கிடைப்பதற்கரிய நூலாக இருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.